

РЕШЕНИЕ

№ 6337

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6594** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21012712/28.06.22г на ТД на НАП-ГДО с проц.представител А.Х. против Решение от 01.06.22г по нахд № 9042/20г на СРС, НО, 95ти състав, с което е отменено НП № F516363/19.03.20г на Началник отдел „УК“ при ТД на НАП-ГДО, с което на „ЗЕНОН БГ“ ООД-в несъстоятелност са наложени адм.наказания “имуществена санкция”, както следва: 1/ 500лв за нарушение на чл.5 ал.4 т.1 от КСО вр. чл. 3 ал.1 т.1 б.“а“ от Наредба Н-18/05г, на осн. чл. 355 ал.1 от КСО/за неподадена в срок декларация обр.1 за м.06.19г/ и 2/ 500лв за нарушение на чл.5 ал.4 т.2 от КСО вр. чл. 3 ал.1 т.1 от Наредба Н-18/05г, на осн. чл. 355 ал.1 от КСО/за неподадена в срок декларация обр.6 за м.06.19г/.

В кас.жалба се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП, както и за присъждане на разноските. Оспорват се изводите на СРС, че: в АУАН и НП се сочи текстово едно нарушение/неподаване на декл.Обр-.1 и на декл.Обр.6/, след което с НП са наложени две отделни наказания-за две отделни нарушения/всъщност навсякъде се третираат две отделни нарушения/; следвало е да се изведат отделни нарушения – спрямо всяко осигурено лице/всъщност нормативното задължение е за подаване на декларация за дан.период/отделен месец/, а не за отделно осигурено лице/; АУАН и НП не съдържат зад.реквизит- поименно посочване на осигурените лица/вкл. ЕГН/, за които не са били

подадени двата вида декларации/това всъщност е нужно за доказване качеството осигурител на наказаното лице, а по този въпрос няма съмнение/. В съд.заседание проц.представител Х. поддържа жалбата, претендира разноски, оспорва като прекомерен адв.хonorар на насрещната страна, депозира писмени бележки-идентични на кас.жалба като съдържание.

Ответникът „ЗЕНОН БГ“ ООД-в несъстоятелност, не се представлява в съд.заседание. Постъпили са отговор по жалбата и писмени бележки от адв. Й./упълномощена от постоянния синдик Т.И./, която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски, позовава се на практика на АССГ по подобни казуси.Сочи, че: решението е правилно и законосъобразно; на 16.07.19г е обявена неплатежоспособността на ЮЛ, а на 13.01.20г е открито производството по несъстоятелност; налице е функционална връзка между двата вида декларации; непосочването в АУАН и НП поименно на осигурените лица пречатства правото на защита на дружеството; правилно СРС приема, че нарушението/нарушенията не са индивидуализирани в достатъчна степен; АНО не е преценил правилно чл.28 от ЗАНН- точно в този период е била обявена неплатежоспособността на дружеството, а нарушението е първо; АССГ има практика да отменя НП за наложени имущ.санкции на дружества –след обявяването им в несъстоятелност.

Прокурорът от СГП счита кас.жалба за основателна.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63в от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения- само ако такива се твърдят от касатора/не се твърдят/. К..състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, както и за мат. законосъобразно- като краен резултат, по следните съображения:

Има нормативно разписани отделни задължения на осигурителя - за подаване на всяка една от двете декларации, поради което и неподаването на всяка една от тях представлява отделно нарушение - това много ясно е посочено в АУАН и в НП, като никъде в текстовата им част не се сочи, че неподаването на двете декларации се третира като едно нарушение. Двете декларации за м.06.19г е следвало да се подадат в срок до 25.07.19г, като двете отделни нарушения са извършени на 26.07.19г/чрез бездействие/. Неподаването на всяка една от декларациите представлява отделно нарушение, като декларациите се подават за период от време/предходен месец/, а не за всяко осигурено лице поотделно, т.е. за колкото и осиг.лица да трябва да се подаде декларация за даден месец, неподаването на декларацията в срок/25то число на следващия месец/- представлява едно нарушение.Конкретните осигурени лица/с 3 имена и ЕГН/ следва да фигурират в самите декларации/съгл. техните одобрени образци/, но не и в НП/тъй като нарушението е неподадена в срок декларация - за определен период от време/предходен месец/, а не неподадена в срок декларация - за определено лице.След като няма спор, че дружеството е осигурител и е дължало подаване на двата вида декларации /за м.06.19г, в срок до 25.07.19г/, но не ги е подало, е ненужно и излишно - поименно посочване в НП на това кои лица е следвало да фигурират в неподадените/така или иначе/ декларации. Нарушенията са неподаване

изобщо на декларации, а не неподаване за конкретно лице/което би предполагало да има все пак подадени декларации, но конкретно лице да не е включено в тях/. В АУАН от 15.10.19г и в НП от 19.03.20г се сочи, че нарушенията са по Наредба № Н-18/05г, но от 03.01.20г/т.е. преди НП/, тя е отменена и започва да действа новата Наредба № Н-13/17.12.19г /тя не е по-благоприятна, като санкционната норма на чл.355 ал.1 от КСО е непроменена/.

Настоящият състав счита, че : на 16.07.19г е обявена неплатежоспособността на ЮЛ/настъпила от дата 01.03.19г/ и е назначен временен синдик/встъпил в длъжност на 17.07.19г/ ; едва на 02.10.19г съдът разрешава на временния синдик да сключи договор за счетоводно обслужване на дружеството в несъстоятелност/на същата дата е сключен такъв договор/; постоянен синдик е назначен едва на 21.11.19г; двете декларации е следвало да се подадат в срок до 25.07.19г, като двете нарушения са извършени на 26.07.19г, т.е. 10 дни след обявяване на неплатежоспособността и преди сключването на договор за счетоводно обслужване на 02.10.19г и преди назначаването на постоянен синдик на 21.11.19г; СРС изобщо не е проверил приложението на чл.28 от ЗАНН, като не се е произнесъл относно приетата от АНО -липса на маловажност по чл.28 от ЗАНН.

Видно от представената от ответника съд.практика на АССГ, кас.инстанция е потвърждавала отмяна на подобни НП/на дружества в несъстоятелност, за двата вида декларации/- приоритетно поради маловажност по чл.28 от ЗАНН.В този смисъл Решение № 7756/20.12.21г, Решение № 4058/21.06.21г, Решение № 3243/18.05.21г и Решение № 5579/16.10.20г на АССГ като кас.инстанция.

Според настоящия К..състав /вземайки предвид и цитираната по-горе практика на АССГ, с цел да не се създава противоречива практика на АССГ/ , е налице маловажност по см. на чл. 28 от ЗАНН. Процесните две нарушения представляват по-ниска степен на общ.опасност от останалите от този вид, като доколкото нарушителят е ЮЛ/носи обективна,безвиновна отговорност/- не може да се разглежда изобщо степен на общ.опасност на деца/не е ФЛ/. Доколкото с НП са наложени две наказания в мин.размер по КСО/няма как да се намалят размерите/, изложените по-горе факти за обективна висока затрудненост на дружеството /в обявена неплатежоспособност, но без счетоводно обслужване и постоянен синдик/, обуславят извод за наличие хипотезата на чл.28 от ЗАНН/както приемат останалите състави на АССГ/.

Решението на СРС следва да се потвърди като законосъобразно/като краен резултат/. При този изход на спора, на ответника се дължат разноски. Той е поискал присъждане на такива - с отговора по кас.жалба, но няма представени по делото доказателства за договорени и платени такива/адв.хonorар за кас.инстанция/ и няма да му се присъдят за тази инстанция.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.06.22г по нахд № 9042/20г на СРС, НО, 95ти състав, по кас.жалба вх.№ 21012712/28.06.22г на ТД на НАП-ГДО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: